

רות - ללא ניקוד

[א](#) [ב](#) [ג](#) [ד](#)

רות פרק-א

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: **ב** ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: **ג** וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: **ד** וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: **ה** וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה: **ו** ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: **ז** ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: **ח** ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי: **ט** יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: **י** ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמד: **יא** ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: **יב** שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: **יג** הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה: **יד** ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: **טו** ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך: **טז** ותאמר רות אל תפגעני בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי: **יז** באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: **יח** ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: **יט** ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: **כ** ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי

המר שדי לי מאד: **[כא]** אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: **[כב]** ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

רות פרק-ב

[א] ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: **[ב]** ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: **[ג]** ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: **[ד]** והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: **[ה]** ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: **[ו]** ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: **[ז]** ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: **[ח]** ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערת: **[ט]** עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתיית מאשר ישאבון הנערים: **[י]** ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: **[יא]** ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: **[יב]** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: **[יג]** ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: **[יד]** ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: **[טו]** ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **[טז]** וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: **[יז]** ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה והי כאיפה שערים: **[יח]** ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: **[יט]** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: **[כ]** ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: **[כא]** ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: **[כב]** ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם

נערוותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר: **[כג]** ותדבק בנערוות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

רות פרק-ג

[א] ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: **[ב]** ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערוותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה: **[ג]** ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: **[ד]** ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: **[ה]** ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: **[ו]** ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה: **[ז]** ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: **[ח]** ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: **[ט]** ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה: **[י]** ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: **[יא]** ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: **[יב]** ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: **[יג]** ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: **[יד]** ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן: **[טו]** ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחזי בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר: **[טז]** ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: **[יז]** ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך: **[יח]** ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

רות פרק-ד

[א] ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב: **[ב]** ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: **[ג]** ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: **[ד]** ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: **[ה]** ויאמר

בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: [ו](#) ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: [ז](#) וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: [ח](#) ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: [ט](#) ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוך מיד נעמי: [י](#) וגם את רות המואביה אשת מחלוך קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: [יא](#) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם: [יב](#) ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: [יג](#) ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: [יד](#) ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: [טו](#) והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: [טז](#) ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת: [יז](#) ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: [יח](#) ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: [יט](#) וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: [כ](#) ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: [כא](#) ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: [כב](#) ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד: [כג](#)